

Ronne 23.

Bardskikk til kvindags.

1. Liten familie satt alle voksne, og de barn som var passe stor stod.

Far og mor med kvar sin lille på fang om der var to, bare en på fars fang

2. Ja var det svært p plass.

2 Ja.

3. Her plassen far liten til alle, deler de seg. Her det arbeidsfamilje, fa spiser de sammen med arbeidere, i de gamle huse. De spiser på samme tid om nagen inne i stuen og andre i kjøkkenet.

4. Nei.

5. Ja, far som oftest. Nu bygges det med lov til øyet: kjøkken, spiserstue og dagligstue!

6. Bortfaller efter færg. sp.
7. Ja det kan være i mange hjem før, og
blir mer og mer innført
Husbonden øverst - innerst i verelset,
så fremmede (arbeideres) og barn,
husmønnen nederst.
8. Berært under 1. Fra 5 års alderen.
Men, hvis god bædplæs og stole
nokk fikk barna sitte bare de
kvarner.
9. Husfaren sitter øverst!
I hus, hvor gammelt arvegods finnes,
færdom (en vestfærden kendt!)
en stol, som markerte sin plass
og hensikt, ellers allmimelig
stol.
10. Berært under 9.

5436

2430

2430

11. Nei. Ved 1900-tallet.

Har hørt fra tidligere barnemærkat
 tina av hane (tines), når foer
 gikk (kom) inn i skua, kjøkkenet
 hvis der var vthene, som hadde
 lymme der og libedaw. Herken.
 Ten annen sak i ettes og
 iser om vinteren.

Derimot på feid, land eller vann,
 og om vinteren, hvis der bli
 klans og trang til mat - da ser
 tinen (tina sies jant her) på.

12. Ja, får, - grøt, suppe - i fattige
 hjem, hvor lite på tuesgeråd
 og liten plass.

Var det flere til bords, hørde det
 slutt ikke å ha bare en kopp til
 grøtmelken, - så det var flere
 kopper; hver sin omkr ved 1900.
 10 år herfor var det keuskopper.

5436

IV

Koppen hadde navn
efter sit indhold: melk-koppe 4

kaffe = -u-
te = -u-

En skei grant

så blei skeien dyppet i melk-koppen

og så viden.

En begge dele: Først grant skeien i
koppen, at de fæste alleid. Ut efter
tiden skeien i munden og så
drikke efter.

Å tulle (kocle) melken på
grøten er ikke allminnelig

Det blei selvfølgelig mere brukt
for kaffekopper ved kaffe-bruket,
men fra første var det på lang
var ikke en kopp til hver enkelt.

Hver kopp fikk ikke hver for
så småt mellem 1960-1990.

13. Langt tilbake var det vistnok brukt
å ta gryta med yderst enkelt underlag,
trebrett, men i senere er to mannsalder
øst opp i fat eller i treskåler til

5436

2430

2430

V⁴⁹ Vallerkener av haus kom. 5

14 Å legge lever (fisk lever) mellom
to flatbrødstykker var før slett
ikke så sjelden. Nu nesten ikke.
To passende store, ett par dm?
hver flatbrøds**skitta** (sær for og om)
som bli stukket ett øyeblikk ned
i fisk-gryten, passende bløtt lagt
på tallerken og så med fiokskiden
taes (blei tatt) opp, så meget hver
lystet, efter tur - rulle des sammen
og i ett par store suger tyist.
Dette blei gjort i kjøkkene, helst
før noget var tatt opp av gryten.
Å høke fersk fisk med feit lever
kaldes - mälje. Fisks leveren
med dennes fedt gir navnet.
Å spise lever mellom to stykker
blødt flatbrød kaldes
leverklining, mäljeklining,
flatbrød klining.

5436

Fra daas i fiskhall: av fisk,
fiskboller, fiskpudding, fiskkaker
til middag.

Til høgtids frokost og kvell, når det
ikke var varmt, færence og saltgjør
var viktigste fornemste pålegg.

Fiskerne hadde for skikk å la de
kvæle bli spart utover adventa, for å
ha god købefisk til kvælls fra annen-
dagen og utover så lange det var fisk
av denne sort.

Til jul måtte det være lefe til kaffen,
ja både frokost og nor og framforalt
å traktere julegjestene.

De kondisjonerte brøkke-lemker i
allfall en av juledagene ^(stikk) svinestikk eller
do. koteletter, og stikk av vilt.

I ommeiden var det jant over
risengryngrøt, også korngrøt, eller
halvt og halvt, når orna var slutt.
krabberingen farm sked om kvæll.

15. Ja, det gjør mange gode
mann og kvinner. 7.
16. Får svært allmindelig av
de fattige, som oftest syntes
å være tungende - tørste,
eller hadde hast, lang veg.
Men og av folk som var
regnet for å ha god folketsikk
på tur - var snar, bli ferdig
arstet før skammen tar til
avst.

De er snere og mere avlagt,
som når det sees å være
i sikk.

17. Blant velstillede er skikken
gammel. Men får det brede lag
tok skikken seg opp så smått fra
1880, mere fra 1890 og sterk fra 1900.
Ja, fra 1880.

18. Ja, når der skulde skjæres tirket
kjøtt. En bred bærkniv,
kaldes kallekniv, hard stomm.

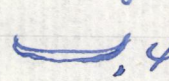
2430

2430

1908 FEBRUARY 12

19. Tildels. Musfaam holdes den største, så den var lett kjæmelig, og den blei ofte stukket i seggen over bændet (epise) i en slags hulle, og denne blei slikket ren i munnen, tørret av i hånden, dermed ren for han då. De øvrigs skje var samlet i litus kasse eller i leudskuffen.

Lavd færens som de andre var fra langt tilbake laget av bukkehorn; senere av tre. Disse av horn var så å si uslelelige. Iå kinnskjeer. Fra 1880 sef der imi litt renolighet efter hånden.

20. Torselen. Simpelt kreustøy fra 1870. Tre hjørler. Trau , 40-50 cm. lange, 20 cm. bred 5-6 cm. dypte til feskfat, kjøkkfat, åja langt tilbake suppe og grøt, laget av older (ar) eller bjørk, også til korneskalle.

Ia, tallerkenerne blei til suppe, grøt og hvad som helst.

5436

2438

2438

1882

HOPE FLETCHER - 1882

21. Før yderst sjelden og ikke i de fattiges hjem.

Til hverdag ikke. Til søndag og nær fremmede kom.

Ja, om er jo "nytteløstid" inne, men til hverdag gjerne vaksede og denne blev gjerne liggende på bandet.

Til søndag gjerne finere duk

22. Ja, man fremmede først. De ikke voksne fikk. Før ad mor eller far på sin tallerken. Nu mere ja, hvis barna er so små, at de ikke kan! Dele, eller gi barna.

23. Begge dele, også siste.

24. Vaner er der flere slags brød, før ofte barnet si kvad. —, men ja net over plier moren gi, kvad hun syner jener, far barnemum. Farsjoren efter barnets alder og matting er medbestemmende.

Det må sies å være rimeligst, at mor smører på

De voksne, kvinner og menn forsøkte og forsøker seg selv med og jalegg, unntatt om en kopp chokolade. Farten, da rører en, to biter blir annen sak.

5436

1130

2438

2438

25. blii besvart under 24. punkt.
Uudskyld.

26. Hårresen her og sørg er da
vel nok nok ens?

Kvæ tidlig - forene søg?

1) Kan sitta brygt uten å falle
døt med.

2) Kan føre skris, gaffel og skj.

3) Og spise uten å sole bær (dekk)! og
seg selv ut!

4) Bært under spr. t.

Far, mor og store-bror, store-sister om
der er, faster, moster om der er,
eller tansen, tjeneopien om det
er!

27. Ja, moren, og det forekommer
vel enda!

28. Ja, helder, helst hvor der er Triskeleg ånd
tilstede, både før og etter maten,
og helst til middag. 5436

Leses det høgt er det enten av far eller
ett av de større barn etter tær daglig

ROBERT E. HODGSON

2438

- X
28. Nei, det er anden som adgjøer Både og. Lomme hvor anden, den gode råder i sin og lærer. er oppriktigheten like varm om der er fremmede tilskede.
29. Både og ikke.
Kanskje tales mere prat enn tidligere. Tredølgelig foreldrene nå.
30. Nei, liten latter bare ders, men ikke så drøy og tung. at spise, gen stopper og skaper ured og sål over kopper, bånd og guld, Lukt menneske.
31. Ja, numert så, vistnok for ikke ders og bli urolig og kette bort tid ~~undermåltid~~.
32. Nei, ikke hos den „arbitrari“ klasse
Ders storkarene jont over å vende, å ja unntakene
33. Ders arbeidspolk ikke alltid fast regel, men sacc der tatt, så skulle denne gå til foreldrene.
34. Goddag. Signe spiser! 5436
35. Ja, om der var plass og det foreses, at den fremmede hadde fæst lang veg og hadde tid, (arhangj av sitt følge styren hadde mast og der var frykt for vind)

MORSK ETNOLOGIJSKI GRADSKI MUZEJ

2436 2436

36. Ja, en fra litt lengere veg.

Den nær nabo, som bare stakk innom, fikk (får) kaffe, hvis husets folk da drakk

37. Nei, til, doglig det som husets folk til og drakk, innbakt stov fremmed og sjelden gjest.

38. Gjest under 36-mens, det er så lange siden du var hos oss, da må du ha nopt. av det beste.

39. Ja, innbakt farnemmer, ^{rent} ~~farnemmer~~ hederlige.

Ja, hvis kjøkkensplenen er trang, og hvis husfokket spiser, dekkes det på inne for dem alleine. Innen skal om spisningen ikke begynte og liten plass, dekkes der på inne i stua, husfarn som regel og, mens husmaren oppvokter og ser over ute.

40. For, enda hjemme til 1900 var det i enkelte tjene den mening, at det så ut som tungene var stor, var den fremmede gikk lett og med en gang til bardet. Den som gikk villig til bardet og spiste lite - hadde man var ikke tungelig

5436

Starkarene gikk med en gang.

41. Ja, - husmaren oppvakt, og var hun alleine hjemme (mannen borte), måtte hun spør som tidvis tillot bli inne

Tiden for husets folk var medbestemmende. Fel litt fra bardet, og vinst. rot den fremmede.